Είναι πολύ ελληνικό, αυτό που έχει συμβεί με το Διεθνές Ράλυ Ακρόπολις. Γεννήθηκε από μια ιδέα, πραγματώθηκε αρχικά από λίγους, στηρίχτηκε ανιδιοτελώς από πολλούς και κάποια στιγμή έγινε κάτι παραπάνω από αγώνας αυτοκινήτων. Ωστόσο, ήταν παρεπόμενο καθώς οι δεκαετίες κυλούσαν, να έχανε την πρωτόλεια ταυτότητά του. Εκείνα τα πρωτογενή ατόφια, αδέσμευτα στοιχεία του. Μοιραία μεταμορφώθηκε.

Δεκαεννέα χρόνια μετά την πρώτη έκδοση, εκείνη για το χρυσό Ιωβηλαίο του το 2003, έχουν συγκεντρωθεί τόσα και τέτοια ώστε να δικαιολογήσουν μια ακόμα εκδοτική προσπάθεια. Λέξεις για την χαμένη του ταυτότητα του. Αλλά και για εκείνα τα λίγα που συμβαίνουν χωρίς να ακούγονται και για τα άλλα, τα πολλά, που ακούγονται χωρίς να συμβαίνουν.

Κάπως έτσι, μέσα στην απότοκη των μνημονίων δυσπραγία, ανάμεσα στη Πανδημία και την ένοπλη εμπλοκή στην ευρύτερη γειτονιά μας, αλλά και των διαρκών πάσης φύσεως απειλών που οργώνουν την καθημερινότητά μας γεννήθηκε, το «*Διεθνές Ράλυ Ακρόπολις 1953 - 2022 η χαμένη ταυτότητα & άλλες ιστορίες*». Και ασφαλώς απέναντι, αν όχι ενάντια, σε ότι αραδιάζεται, έτσι άκοπα αλλά και όχι τόσο άσκοπα. Με 184 σελίδες, 762 εικόνες πολλές εκ των οποίων ήταν ανέκδοτες, αποτελεί μια απόπειρα να ανιχνευτεί το παρελθόν του, να προσεγγιστεί το παρόν του. Για το μέλλον, ούτε λέξη δεν χωρά.

Ακολουθεί το εξώφυλλο και το εισαγωγικό σημείωμα, όπου αποκαλύπτονται οι προθέσεις της έκδοσης.

Νικόλας Σ. Ζαλμάς

Διεθνές Ράλυ Ακρόπολις
1953 - 2022
η χαμένη ταυτότητα & άλλες ιστορίες

Αθήνα
Οκτώβριος 2022

εισαγωγικό σημείωμα

Φιλοδοξώ να πιστεύω ότι αυτό που λέω και γράφω, είναι αυτό που είμαι. Ας σημειωθεί δε, ότι μεγάλωσα με μια οικογένεια που ήταν έτσι ακριβώς, πράγμα που πάντα εκτιμούσα ως γνήσια καλό εφόδιο.

Ως ενήλικας συναντήθηκα με γραφιάδες και άλλες ειδικότητες, που σε κάποιες περιπτώσεις έτυχε να ήταν το ακριβώς αντίθετο. Πράγμα που απεδείχθη μεγάλο βραχυκύκλωμα, μα, όταν το ξεπέρασα, έγινε σημαντικό κεφάλαιο. Εννοείται πως όλα αυτά συνειδητοποιούνται αργότερα, όταν λίγο ή πολύ έχουν προκαλέσει κάποιες ζημιές.

Αυτή η εισαγωγή ακούγεται, εν πρώτοις, αταίριαστη με το περιεχόμενο της έκδοσης αλλά χωρίς αμφιβολία υπήρξε μια από τις δύο αιτίες που γεννήθηκε τούτο το βιβλίο. Η άλλη δεν ήταν παρά αυτό που ένιωθα για το Δ.Ρ.Α. Όχι για τους αγώνες γενικώς και αορίστως, ούτε για τα «ράλια» ειδικότερα, αλλά για το «Ακρόπολις» πολύ συγκεκριμένα.

Για το Δ.Ρ.Α. που γνώρισα ως παιδί προσχολικής ηλικίας, ως άνηβος, ως νέος. Για το, όχι ίδιο, Δ.Ρ.Α. που βιώνω, στα δεύτερα μισά των δεύτερων «ήντα».

Βέβαια για αυτή τη δεύτερη αιτία, υπάρχει από το Φθινόπωρο του 2003 μια πρώτη έκδοση που καταγράφει τα δεδομένα για τον πρώτο μισό αιώνα της ύπαρξης του αγώνα. Ωστόσο από τότε πέρασαν τόσα χρόνια και όσα κόμισε αυτή η περίοδος ήταν περισσότερο ανατρεπτικά, περισσότερο απροσδόκητα απ' όσο εκείνα που είδαμε τα πρώτα πενήντα χρόνια, στο χρυσό ιωβηλαίο του αγώνα.

Έτσι, σχεδόν μηχανικά αλλά κυρίως συναισθηματικά, γεννήθηκε η επιθυμία για την εξιστόρηση όλων όσων συνέβησαν αυτά τα τελευταία δεκαεννέα χρόνια, οδηγώντας το Δ.Ρ.Α. σε σημεία που ούτε ο πιο ευφάνταστος νους μπορούσε να υποπτευθεί.

Ένα ακόμα «διότι», στα όποια «γιατί» ακουστούν για την ύπαρξη της έκδοσης, είναι διότι, πέρα από όσους πολίτες θα το αποκτήσουν, θα υπάρχει σε κάποιο ράφι της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος. Όταν ή έστω εάν κάποιος μελετητής του παρόντος ή του μέλλοντος θελήσει να ασχοληθεί περισσότερο από όσα έχουν αναρτηθεί απαλά, ήσυχα ή θριαμβευτικά εν είδει δελτίων Τύπου στο αχανές διαδίκτυο, είναι πολύ πιθανό ότι θα το βρει εδώ.

Τέλος ένα ακόμα στοιχείο για την παρούσα έκδοση που πρέπει να συνεκτιμηθεί είναι ότι κινείται αυτόνομα. Δεν έχει χορηγούς ή διαφημίσεις, δεν φιλοξενεί συνεντεύξεις, δεν διεκδικεί οτιδήποτε. Δεν ψάχνει μια θέση στην αγορά. Με λίγες λέξεις δεν είναι εργαλείο. Ούτε αίτιο. Αιτιατό είναι.

Κάποια από όσα γράφονται στις σελίδες της, ίσως να θεωρηθούν «λανθασμένα». Αλλά σε καμιά περίπτωση δεν είναι ιδιοτελή. Ενδεχομένως κάποια άλλα να είναι όντως «εκτός εποχής». Αλλά τις εποχές οφείλουμε να τις ορίζουμε εμείς, οι άνθρωποι, και όχι το αντίστροφο.

Ειδικά μετά από δέκα χρόνια Μνημονίων, δύο χρόνια πανδημίας, μα και τη δεύτερη πολεμική εμπλοκή σε Ευρωπαϊκό έδαφος, μετά το πέρας του Β΄ Π.Π.

Σε ό,τι αφορά την ύλη, έγινε προσπάθεια να μην υπάρχουν κοινά στοιχεία με την έκδοση του 2003. Πράγμα όχι τόσο εύκολο, αλλά σχετικά απαραίτητο, από σεβασμό στον αναγνώστη που ήδη κατέχει τον προηγούμενο τίτλο. Καθαρά ειδησεογραφικά έχει λίγα μεν, σπάνια δε πράγματα να προσθέσει, για εκείνα τα πρώτα πενήντα χρόνια, αλλά σε επίπεδο εκτίμησης των εποχών προσφέρει, κατά την ταπεινή μου άποψη, αρκετά περισσότερα.

Το περιεχόμενο των ακόλουθων σελίδων, συγκροτείται από πέντε κεφάλαια. Μετά το παρόν εισαγωγικό σημείωμα έπεται το πρώτο, μία, θέλω να πιστεύω, τεκμηριωμένη μελέτη που παρακολουθεί τις εξελίξεις, σημειώνει τα γεγονότα και καταγράφει τις ανατροπές που γνώρισε ο αγώνας. Ας το θεωρήσουμε κάτι σαν ιδεολογική πυξίδα.

Ακολουθεί το δεύτερο κεφάλαιο, μία έτος προς έτος εξιστόρηση των αγώνων από το πρώτο Δ.Ρ.Α. το 1953 έως το τελευταίο μέχρι στιγμής, το 66ο, το 2022.

Στο τρίτο, περιγράφεται η σχέση του αγώνα με κάποιους εκπροσώπους της πολιτικής εξουσίας. Τι τους έφερε στο χώρο, ποιοί ήταν, σε τι συνεισέφεραν, πόσο επηρέασαν.

Στο τέταρτο κεφάλαιο φιλοξενείται ένα έγχρωμο πανόραμα με μικρές, αυτοτελείς ιστορίες για κάθε εικόνα.

Στο πέμπτο και τελευταίο, μια σειρά από κείμενα, εικόνες, αναδημοσιεύσεις και μαρτυρίες μας δείχνουν τι ήταν το Δ.Ρ.Α. που δεν μπορεί να είναι πια. Μαζί τους, στατιστικά στοιχεία που ερμηνεύουν ή επαληθεύουν γνώμες για τον αγώνα, ενώ κωδικοί QR μας οδηγούν σε ηχογραφημένα αποσπάσματα εκπροσώπων των πρώτων γενεών, όπου εκφράζουν τις απόψεις τους. Επίσης με κωδικό QR, ένα ντοκιμαντέρ από το 2014, με αντικείμενο τον αγώνα.

Απαραίτητη κρίθηκε και η ύπαρξη index, μιά λεπτή όσο και χρονοβόρα εργασία, πολύ χρήσιμη όμως σε όσους αναγνώστες, ερευνούν κάτι συγκεκριμένο.

Παραμένοντας σταθερός σε κάποιες αντιλήψεις, ας υπογραμμίσω ότι, αρκετές φορές ο ίδιος ο αγώνας και οι διάφορες εποχές του, αξιοποιούνται προσχηματικά, προκειμένου να λεχθούν, να φανερωθούν και άλλα παράλληλα ή ακόμα και ασύνδετα, εν πρώτοις, γεγονότα ή πληροφορίες, αφού τίποτα δεν είναι ασύνδετο ή αυτόνομο στην εποχή μας.

Η σαφής αποφυγή αναφοράς λίγων ονοματεπωνύμων, που για κάποιους θα ήταν εκ των ων ούκ άνευ και η παράλειψή τους, αποτελεί απαραίτητο συστατικό μιας, ελπίζω, καλοπροαίρετης προσπάθειας. Η αναφορά τους θα αναιρούσε κάθε πιθανό στοιχείο ευαισθησίας και καλαισθησίας της παρούσας έκδοσης. Τούτο ασφαλώς δεν σημαίνει ότι απαραίτητα τα πεπραγμένα τους, θα μείνουν ασχολίαστα.

Τέλος, δεν είμαι σε θέση να εγγυηθώ για αντικειμενικότητα, μπορώ όμως να ορκιστώ για δυο πιο σημαντικά θέματα. Την ειλικρίνεια και την ανιδιοτέλεια.

Νικόλας Σ. Ζαλμάς
Θέρος 2022

ερωτήματα, απορίες στη διεύθυνση: dra19532022@gmail.com.